

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: H. DURBAN-HANSEN

Redaksjonens adresse:
Ekebergvn. 23 — Oslo 50

NR. 12

DESEMBER 1949

8. ÅRG.

Det fullkomne triangel?

Filateliens fullkomne triangel er den likebeinte trekant som dannes av tidsskriftet, leserne og redaksjonen, med frimerkene som midtpunkt. Selv om hjørnepunktene ikke er ufeilbarlige — hvem er det? — så kan likevel hele kretsen være i harmoni, balansere. Det kommer meget an på hva hver enkelt gir og hva en krever. At det er morsommere å gi enn å kreve, er en gammel sannhet, også gyldig for et tidsskrift som dette. Måtte både lesere og redaktør alltid søke å gi tidsskriftet mest mulig av stoff, tanker og ideer, slik at saken grep om seg, og slik at hobbyen ble en stor faktor i fredens tjeneste.

For mindre enn 2 år siden overtok undertegnede redaksjonen, fylt av lyst og iver på oppgaven. Gleden over dette arbeidet og lyspunktene ved det har dessverre muligens vært litt ensidig til stede hos redaktøren. *Lysten* til å makte opp-

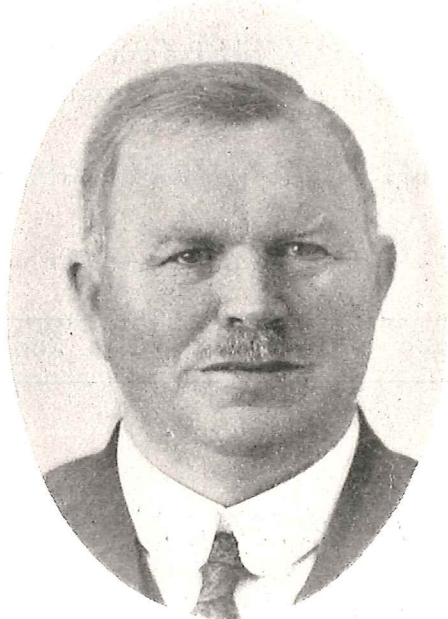
gaven er like stor ved dette mitt siste nummer som ved det første. Men tiden, alles herre, tillater meg ikke mer, mitt egentlige arbeid må gå foran også denne fornøyelsen, som ikke krever så rent lite av sin mann.

Ved avslutningen av dette korte «intermezzo» er det en udelt glede å kunne overlate redaktørjobben til min etterfølger og forgjenger *Jarle O. Stensdal*, som vil bli hilst med begeistring fra leserne. Jarle O. Stensdal vil sikkert like bestemt hevde den redaktørens selvbestemmelsesrett som jeg fant selvfølgelig og som Forbundet sikkert *de facto* vil respektere, — og uten hvilken et skikkelig tidsskrift ikke kan blomstre.

Måtte så leserne, klubbene og alle enkeltmedlemmer huske at en kontakt med tidsskriftet skal være *gjensidig!* Da vil det gå tidsskriftet godt. Og det ønsker

Halvor Durban-Hansen.

Annen utdeling av Anderssen-Dethloff-medaljen.

Denne høyeste norske filatelistiske utmerkelse, som ble innstiftet på Oslo Filatelistklubbs generalforsamling 16. november 1942, vil i år bli utdelt for annen gang.

Komiteen har i møte 14. november enstemmig besluttet at denne 2. tildeling av Anderssen-Dethloff-medaljen skal skje til

skipsreder ABR. ODFJELL, Bergen,

og overrekkes ham på O.F.K.s årsfest 19. desember 1949.

Medaljen er en belønning for frem-

ragende arbeider på filateliens område, og når komiteen enstemmig har besluttet at herr Odfjell nå bør ha den, er det en stor glede hermed å kunne bringe ham Oslo Filatelistklubbs hjerteligste lykønskninger.

Herr Odfjell har gjennom snart 40 år dyrket sine filatelistiske interesser og har høye æresverv i så vel norske som utenlandske klubber. — Han har med fremragende arbeid deltatt i opplatingen av Norge nr. 1 og nr. 4, og har bl. a. utarbeidet en glimrende studiesamling over Mexico's frimerker.

Enn videre har han gjennom sine utmerkete filatelistiske artikler i så vel norske som utenlandske tidsskrifter og ved utallige foredrag gitt filateli en strålende støtte, — likesom han sist, men ikke minst, både som utstiller og som internasjonal jurymann har vært en fremragende ambassadør for norsk filateli.

Som komité ved tildeling av medaljen har fungert: Arnstein Berntsen (formann), Alf G. Johnsen, Per Gellein, A. Trøsvik (sekretær), Tor J. M. Holtan, samt komiteens varamenn Stian Sanness og Birger Engesgaard. Fra komiteens medlem Nils Strandell, Stockholm, foreligger dessuten en begeistret tilslutning til tildelingen.

Oslo, 1. desember 1949.

Styret i Oslo Filatelistklubb,

Arnstein Berntsen.

Formann.

RØDE KORS-PROVISORIET

Herr redaktør!

I nr. 3, 1949 av N.F.T. leser jeg følgende:

«På merke nr. 74 i arket av det nye Røde Kors-provisoriet har man oppdaget noen uregelmessigheter i det lille svarte siffer 5. Det er senere blitt utbedret på trykksylindren, men er muligens ennå ikke helt tilfredsstillende. — Gjør nå ikke en elefant ut av denne fluelort.»

Undertegnede ble meget interessert i denne lille notis, da disse merker ble dis-

kutert meget i Arbeidernes Filatelistklubb. Etter en del undersøkelser er jeg kommet til dette resultat, som jeg gjerne skulle se ytterligere bekreftet:

Overtrykkingen av disse merker er utført i boktrykk fra Ludlowsats, ikke fra trykksylinder (offset eller dyptrykk). Merkene er trykt i 2 opplag. Opplagenes størrelse hver for seg kjenner jeg ikke, men etter all sannsynlighet er første trykning den minste. Etterat det var trykt en del av opplaget, ble satsen stilt til side i påvente av videre trykning. Den ble

imidlertid senere ved en feiltakelse kon-
demnert (smeltet om), og da man skulle
trykke videre på opplaget, ble ny sats
støpt.

Nr. 74 med skadd lite 5-tall. Ved siden type 2.
Nederst type 1.

I mellomtiden var det oppdaget flere
feil i første tryknings sats. Bl. a. var det
lille 5-tall på nr. 74 i arket skadd, og det
finnes skadd gjennom hele opplaget i før-
ste trykning og er neppe noen «fluelort».
Ytterligere var det 10 varierende over-
trykk, idet avstanden mellom den lille
svarte strek under 5-tallet og den tykke
svarte strek under hele 25 + 5 var mindre

enn på de øvrige 90 merker i arket. Dette
ble oppdaget, og rettet i annen trykning,
hvor ingen feil finnes.

Det er lett å skille mellom første og
annen trykning. På første trykning vil
man se at den lille svarte streken under
5-tallet går innenfor den tykke svarte
streken under hele 25 + 5. På annen tryk-
ning går de nøyaktig kant i kant.

Variasjonene i første trykning er: Nr.
74 med skadd lite 5-tall. Nr. 43, 57, 65,
69, 75, 76, 77, 78, 79 og 81 har mindre av-
stand mellom den lille svarte streken og
den tykke streken enn de øvrige 90 i ar-
ket. I annen trykning er det som sagt
ingen avvik.

Type 3, siste trykning.

Det er således tre typer i disse over-
trykk + det skadde lille 5-tall, som mer-
kene viser.

Oslo, 25. november 1949.

Johs. M.

HELSEAKER — NYE OPPLAG

Brevkort. Nr. 41. De er kommet et nytt
opplag av 15 øres brevkort. Kjennetegn:
E.M.X-49.

Tjenestebrevkort. Nr. 25. Det forelig-
ger også et nytt 15 øres tjenestebrevkort.
Kjennetegn: E.M.IX-49.

Søknadskort for rasjonerte varer.

Utstyrsvare. Nr. 3g. Nytt opplag av
15 + 10 øre blå, gråblå kartong. Kjenne-
tegn: E.M.IX-49.

Arbeidsklær. Nr. 4g og 4h. To nye opp-
lag av 25 + 10 øre grønn, gråhvit kar-
tong. Kjennetegn, henholdsvis: E.M.V-48,
og E.M.IX-49.

Samtlige helpostsaker er trykt hos
firma Emil Moestue A/S, Oslo.

Postverkets Frimerkesalg til Samlere.

En god jul

og et lyst nytt år

ønskes alle tidsskriftets lesere og
forbindelser i inn- og utland.

Vel møtt i det nye år!

A Merry Christmas

and a Prosperous New Year

to all our readers and business
connections!

Originalteckning av Robert Högfält.

CELLO: FILATELI

Såsom den flitige brevskrivaren redan torde ha observerat, släpper Kungl. Svenska Postverket då och då ut ett nytt frimärke med någon markant avliden profil, ty det finns gott om bemärkta hänsovna svenskar, som anses vara värda den utomordentliga uppmuntran, som det måste innebära att slippa se sitt ansikte avtryckt i ett flertal olika valörer och kulörer.

Det mest intressanta med nyutkomna frimärken är emellertid varken kulörerna eller valörerna utan malörerna, vilka sistnämnda under lyckliga omständigheter kan tänkas uppstå under tryckningen, till ex. genom att huvudet råkar hamna upp och ned eller att gummeringen kommer på fel sida, så att frimärket måste klistras med ansiktet vänt mot kuvertet. Det märkligaste med dessa beklagliga misstag är dess säregna förmåga att hos vissa individer väcka de mest enorma lustkänslor. Det är en mycket intressant patologisk företeelse och den psykiatriska beteckningen på denna mycket omfattande men absolut ofarliga sjukdom är som bekant «filateli».

Det tråkiga med feltryck på frimärken är att det kan drabba även nu levande avtryckta personligheter. En dag kunde man i bladen läsa om «ett nyupptäckt sensationellt feltryck av 10-öres Gustaf V», vilket på grund av «en unik tryckförskjutning» bl. a. berövade Hans Majestät Konungen bakhuvudet och med anledning därav sprang upp från 10 öre till 12:50 på ett par sekunder.

Detta skulle redan i och för sig ha varit

tillräckligt för att väcka förargelse. Men vad ska man då inte säga, när det — vilket hände mig — redan dagen därpå kommer upp en till synes fullt normal mansperson till en och erbjuder en att köpa ett exemplar av det i allo misslyckade frimärket för 15 kr. Den omständigheten att en person anser det förenligt med sin värdighet att prångla ut varor, som inte är kuranta, bör väl i rimlighetens namn inte uppmuntra honom att ta 15 kronor för en bevisligen felaktig sak, som man i närmaste tobaksaffär kan köpa 150 gånger billigare garanterat felfri.

Jag försökte förklara detta för mannen, men han verkade fullkomligt oförstående och försökte komma med de mest krystade bortförklaringar. Han blev nästan förargad. Allra först, när han kom och visade frimärket och undrade om jag ville köpa det, så trodde jag i min oskuld att det var en man, som på grund av tillfällig penningförlägenhet ville förvandla sitt penningförlägenhet ville förvandla sitt sista frankotecken i motsvarande penningssumma, varför jag tjänstvilligt överräckte en 10-öring.

— Men, det är ett feltryck, sa mannen.

Jag tittade på märket, och sannerligen den hederlige mannen hade rätt. Hade han inte sagt det, så hade jag inte tänkt på det.

— Jaha, sa jag, det är tydligt feltryckt. Nåja, låt oss säga 5 öre då.

Mannen betraktade mig med allvar.

— Förlåt — redaktörn skriver inte kåserier nu.

— Nej, därtill är man alltför upptagen av en herre, som vill sälja ett frimärke. Jag har annars mycket bråttom.

— 15 kronor är billigt, sa mannen utan föregående varning.

Tydligen trodde han att man var idiot.

— Jaså, men det står ju 10 öre på det. Vad är det för telefonnummer till pris-kontrollnämnden?

— Förlåt, men jag trodde redaktörn var intresserad av frimärken.

— Ja, gångbara. Det där bör makuleras och omhändertas av pappersinsamlingen. Varför kostar det 15 kronor?

— Därför att det är ett feltryck. Titta själv!

— Ja, jag ser. Det ser fult ut. Är Hans Majestät Konungen underrättad? Vad tror ni han skulle säga, om han visste att det finns folk, som går omkring och säljer hans bild för 150-dubbla priset bara för att den är misslyckad? Går pengarna till Rädda barnen, Röda korset eller Europahjälpen? 15 kronor! Sånt kallas för ocker.

— Men förstår inte redaktörn att det är fråga om kuriositetsvärdet. Det finns bara 1000 stycken kända exemplar av det här märket.

— I dag ja. I morron finns det kanske 10 000 och i övermorgon 100 000 kända exemplar o. s. v., o. s. v. tills det finns så många att det slutligen visar sig att de riktiga märkena gått ut i minsta upp-

lagen och springer upp i 15 kronor styck. Fel är fel och bör beivras och rättas till och inte upphöjas till förtjänst. Man slår inte mynt av lyten och brister, för såvitt man inte är «damen utan underkropp» eller därmed jämförlig marknadsattraktion.

Det hade kommit något av förakt i mannens ansiktsuttryck.

— Av redaktörns resonemang att döma skulle redaktörn vilken dag som helst kunna visa sig mot betalning — som mannen utan överkropp. Atminstone den del av överkroppen som sitter ovanför axlarna. Blir det affär eller inte?

— Tio kronor, inte ett öre mer.

— O. K.

Jag tog frimärket och överräckte en 5-kronorssedel till mannen:

— Det är ett nyupptäckt sensationellt feltryck av 5-kronors Gustav Vasa — framsidan är tryckt på baksidan och tvärtom. Den finns bara i ett enda känt exemplar, nämligen nr. M. 790239 år 1947. Kuriositetsvärdet står i 50 kronor, varför jag ska be att få 40 tillbaka.

Hur löjligt inkonsekvent det än låter, så ville mannen inte gå med på denna fördelaktiga affär. Det var då han blev utmotad, och då var klockan redan så mycket, att det var för sent att skriva om något annat än om honom.

(Fra Cellos julbok 1949 «Lätta tankar som lättat ankar».)

TIN CAN NIUAFOOU

Ja, De blir kanskje ikke klok av overskriften, den kan se ut til litt av hvert. Og slik er det også med forklaringen. I virkeligheten er den enkel. Men interessant og spennende. En kort historie om en eiendommelig innretning som bare enkelte filatelister og langvegsfarende Stillehavs-sjøfolk kjenner til. Blikkboks-posten til og fra Niuafoou.

Niuafoou, eller Niua Fo'ou, som det også skrives, er en ganske liten øy i Stillehavet, administrativt lagt under Tonga-gruppen, men likevel en god del atskilt fra den, for Niuafoou, som ikke må forveksles med Niue, som ikke ligger så ferskkelig langt vekk og som — i motsetning til vår øy — får utgi egne frimerker. — Den omtrentlige beliggenhet av Niuafoou er 176° v. l., 16° s. br., altså

nokså diametralt for oss, på den annen side av kloden, om enn atskillig lenger sør. Denne vesle øya, en ensom utpost i det britiske Stillehavsrike som så mange andre, har en så kort og underlig historie at den kan være verd å omtale.

Niua Fo'ou er en nesten sirkelrund, meget vulkansk, men samtidig vegetasjonsrik øy hvor ca. 1200 mennesker, nesten bare polynesiere, i sin tid hadde funnet det verd å forsøke å leve. Med hensyn til utsatt beliggenhet kan øya konkurrere med hvilken som helst norsk fyrholme ytterst mot havet, for på Niuafoou, som ligger i et urolig stormbelte, kunne det kanskje gå måneder mellom hver gang det overhodet var mulig å foreta landgang på øya, slik som bølgene slo mot klipper og rev, — særlig i tiden oktober

til mai. I lange tider om gangen var øyas innbyggere henvist til å greie seg selv, men 8 måneder var for lenge å vente på post og forsyninger, så da pacifiskipene leilighetsvis anløp øya og tross det oftest ikke nettopp gunstige været ønsket forbindelse med land, måtte man finne på noe. Tongas administrasjon hadde nemlig allerede i 1886 opprettet et postkontor på Niuafoou, og dengang hadde man en tålelig bra ankringsplass utenfor hovedlandsbyen Futu, som imidlertid ble totalt ødelagt under et vulkansk utbrudd i 1912. Ankringsplassen ble så flyttet fra vestsiden til nordsiden av øya, til Agaha. Inn-til da ble post og varer brakt i land med skipenes livbåter. Var været imidlertid for hardt, som tilfellet ofte var i stormsesongen, forsøkte man fra skipet å skyte posten i land med raketter. Dette gikk oftest galt, som en kan tenke; enten tok det fyr i brevene eller de forsvant sporløst i buskasset på land. — Men så kom det i 1921 en handelsmann som hette Charles Ramsay til øya; han skulle overta handelsbua der. Han begynte straks å spekulere på hvordan han på en sikrere måte skulle kunne komme i besittelse av posten sin fra «Tofua», postdamperen som anløp øya. Fra de innfødtes fiske, som foregikk fra lange treskier som de svømte med, fant han utvegen: Han ville selv svømme med posten innpakket i oljererret. Sammen med en innfødt gjorde han forsøket allerede et par måneder etter ankomsten, og det lyktes; posten fra land ble heist ombord i en bølge, og den til øya ble levert på samme måte. — En liten forbedring ble snart gjort, idet man ble enige om å legge posten i en større kjeksbok av blikk, den virkelige «tin can», som kunne lukkes vanntett, — og så svømte Ramsay med den. — Enskjønt farvannet rundt Niuafoou ikke var typiske hai-trakter, ble en innfødt en dag tatt av en hai, — og så fant man det — i 1931 — mer forsvarlig å frakte posten i kano; de innfødte der brukte nemlig den karakteristiske utrigger-kano, som er forholdsvis stø på vannet.

I mai 1932 ble handelsbua nedlagt, og Ramsay dro til U.S.A. — Lengselen etter øya ble imidlertid for stor, og han fikk seg jobb på et flytende hotell, «City of Los Angeles», som skulle på *cruise* i Sørhavet. Da skipet kom til Niuafoou, kastet Ramsøy seg i sjøen og svømte for 112. og siste gang med posten, idet det til denne

minneverdige anledning var sendt med ikke mindre enn 2000 brevpostsaker, — hovedsakelig amerikanske brev i en spesielt framstilt konvolutt, som viste det sørlige Stillehav og skipets rute og som tekst bl. a. hadde ordene «Conveyed by the Swimming Mail Man of the South Seas». Ramsøy selv var ikke det minste filatelistisk interessert, og noe mer i retning av spesiell foretaksomhet ble ikke utvist her på øya før en tysk handler slo seg ned på Niuafoou og med glede tok imot den sverm av oppfordringer som nå kom fra alle kanter, fra filatelister som hadde hørt om den originale postforsendelsesmåten. Tyskeren — Walt. Geo. Quensell hette han — fikk i en fart laget seg en hel rekke gummistemppler på i alt 7 forskjellige språk (bl. a. norsk!) og noe slikt som 12 forskjellige stempler, så både for- og baksiden på de konvolutter som gikk gjennom Mr. Quensell, ble ettertrykkelig og med tysk grundighet overbrodert med stempler; tyskeren håndsignerte nemlig også alt som gikk gjennom ham, foruten at konvoluttene naturligvis også måtte stemples *offisielt*, på Niuafoou's postkontor, hvis de skulle ha gyldig franker- ing og verdi. De to beskjedne offisielle stemplene — et ordinært ringstempel med tekst NIUAFOOU og TONGA samt datolinje, og et håndstempel med bare ordet NIUAFOOU, uten datolinje — var like tørre og prosaiske som tyskerens var markskrikerske og sensasjonelle.

Som honorar for sine utlegg og sine verkende armmuskler beregnet Mr. Quensell seg det dobbelte av franker- ingens pålydende. — Det kan godt antas å eksistere diverse tusen av disse gjilde konvolutter, idet tyskeren så vidt det forstås må ha drevet geskjeften fra ca. 1933—34 til henimot den annen verdenskrig, som antakelig har stoppet trafikken på øya vesentlig.

Og så begynte naturkreftene å røre på seg igjen. Denne gang øyensynlig mer ettertrykkelig enn tidligere. I september 1946 kom det noen voldsomme vulkanske utbrudd på øya, og da de så ut til å vedvare og truet hele øyas befolkning med tilintetgjørelse, ble innbyggerne et par dager før jul samme år evakuert til andre og tryggere områder. Så nå ligger Niuafoou der i fred og ensomhet og er for englenderne ikke annet enn en ubebodd utpost i Stillehavets stormbelte.

(Fritt etter *Stamp Magazine*, november 1949.)

nyheter

Ved Tor Joh. M. Holtan.

ALBANIA:

Albansk-sovjetrussisk vennskap — 2 verdier.

DANMARK:

8/12 — 50 øre grå, Frederik IX.

JUGOSLAVIA:

De jugoslaviske jernbaners 100-årsjubileum — 2, 3, 5 og 10 din. samt en utakket og en takket blokk til 10 din. med tekst Avionska Posta.

LIECHTENSTEIN:

5 rp. i landskapsserien sendes ut i ny farge-sammensetning brun/brungul istedenfor oliv-grønn/brungul.

LUXEMBOURG:

Årets velgjørenhetsserie avbilder poeten Michel Rodange (1827—76), og verdiene er 60 + 40 c., 2 + 1, 4 + 2 og 10 + 5 fr.

MONACO:

Fyrsteparet Charlotte og Rainer III avbildes første gang på årets Røde Kors-serie i verdiene 10 + 5, 15 + 5, 25 + 5 og 40 + 5 fr. Merkene sendes ut i takkete og utakkete ark à 4 serier.

POLEN:

26/11 kom et 15 zl.-merke i anledning av folkebevegelsesunionens kongress.

Det er nå sendt ut 3 nye frimerker med portretter av tre av landets store sønner: 10 zl. (Adam Mickiewicz), 15 zl. (Fryderyk Chopin), og 35 zl. (Juliusz Slowacki). — De nye polske merkene er trykt i koppergravyre og er betraktelig vakrere enn tidligere rasterdytrykksmerker.

ROMANIA:

Rumensk-sovjetrussisk vennskap — 20 l. Frimerket har merkebilde på høyre og venstre side, med en hvit stripe i midten og ser ut som 2 merker ved første øyekast.

TYSKLAND:

Østsonen: 31/10, Frimerkets dag, ble feiret med et merke som har 1 Kr. svart fra Bayern som hovedmotiv.

VATIKANSTATEN:

Det hellige år 1950 skal feires med en serie på 8 verdier, hvorav de 4 avbilder romerske basilikaer. På ett merke ser vi også åpningsseremonien for det hellige år.

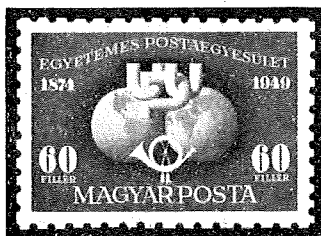
Oversjø:

AUSTRALIA:

2½ d rød til ære for Sir John Forrest. 1 f-merket i stort format med Australias våpen er også sendt ut.

CANADA:

Den tidligere anmeldte serie (uts. 15/11) med Kong Georg VI i sivilt antrekk, skulle ha vært på markedet allerede i juni i år, men da serien var ferdigtrykt, viste det seg at ordet POSTES manglet. Nye merker med både POSTES og POSTAGE forelå ikke før i november måned. Den feiltrykte serie med bare POSTAGE vil bli solgt fra postkontorene fra 1/1 1950 så langt opplaget rekker.

REGENTEN SOM VAR VITENSKAPSMANN

Fyrst Albert 1. av Monaco.

Ved å slå opp Monaco i vårt konversasjonsleksikon, finner vi det lille fyrstedømmet som ligger nede ved Middelhavets kyst og har Frankrike som eneste nabo på landsiden. Dette lille land med bare ca. 25 000 innbyggere har i høy grad visst å utnytte vår hobby til egen fordel med sine mange, til dels meget vakre og interessante frimerker.

Når vi ser dette navnet, tenker de fleste straks på spillsalene i Monte Carlo, hvor spilleentusiaster fra all verdens land søker lykken; få reflekterer vel over hva der ellers lever og rører seg i dette lilleputland. Men ved sin seneste frimerkeserie vil de gode monegassere vise verden at en av deres sønner, for ikke å si deres fyrste, har gjort en fremragende innsats på det vitenskapelige, kulturelle og sosiale område.

Fyrst Albert 1. ble født 13. november 1848, og er far til den nå nylig avdøde fyrste. Han fikk en grundig utdanning og gikk tidlig til sjøs som sekondløytnant i den spanske flåte. Under den fransk-tyske krig 1870—71 tjenstgjorde han i den franske marine og fikk æreslegionen.

Hans interesser for sjølivet brakte ham tidlig inn på oseanografiske studier, og han utrustet alt i alt fire forskingsfartøyer, hvorav de tre vises på henholdsvis 2, 5 og 10 fr.-merkene. Alt materiale han brakte hjem, ble samlet i det oseanografiske museum, som har en flott beliggenhet på klippene ut mot havet. Museet gjengis på 4 fr.-merket. 6 fr.-merket viser en sta-

tue av fyrsten, reist inne i hallen. Fyrst Albert deltok i en ekspedisjon til Spitsbergen i 1906/07, og på 12 fr.-merket ser vi ham som hvalskytter. Han opprettet også et oseanografisk institutt i Paris (100 fr.-merket) for videre bearbeidelse av det innsamlete materiale.

Gjennom studiet av havdyrene kom han også inn på antropologiske studier og opprettet et antropologisk museum i Monaco i 1902 (40 fr.-merket) og et tilsvarende studieinstitutt i Paris (25 fr.). Og endelig skapte han den botaniske hage i Monaco (3 fr.), hvor plantene har de beste vekstvilkår, takket være det overmåte gunstige klima.

Men han glemte ikke sine undersåtter for sine vitenskapelige interessers skyld. Fyrst Albert var en vidsynt mann som frivillig ga avkall på det absolutte enevælde og ga monegasserne politisk frihet og en ny konstitusjon i 1911. Denne høytidelighet er gjengitt på 20 fr.-merket. Han fulgte nøye med i de sosiale framskritt i andre land, bedret sykehus- og skolevesenet, bygget Monacos havn og støttet ivrig alle kulturelle og kunstneriske tiltak av verdi. Frimerkeserien avsluttes med et merke til 200 fr., som viser en monegassisk gullmynt til 200 fr. med fyrst Alberts bilde.

Denne store vitenskapsmann og humanist døde i 1922, etter å ha hatt den lykke å se de fleste av sine mange og store planer satt ut i livet.

TH.

CAYMAN ISLANDS

For de fleste er antakelig Caymanøyene lite kjent. På kartet er de vanskelige å finne, hvis ikke atlasen er stort og tålmodigheten lang. — De ligger som en liten rød dråpe britisk koloniland i det store blå Karibiske hav, midt mellom Cuba og Mellom-Amerika.

Øyene, som kom i britisk eie omkring 1600-tallet, hører administrativt under Jamaica, men fikk sine egne frimerker allerede i år 1900. Flateinnholdet er 584 km² og øyenes navn er Grand Cayman,

Little Cayman og Cayman Brac. Hovedstaden ligger på den førstnevnte og heter Georgetown. Den har ca. 1500 innbyggere, vesentlig negrer. Hele befolkningen i kolonien er ca. 7000 innbyggere.

Den største av øyene er ca. 3½ mil lang og strekker seg som en rygg bare få fot over havet. Der ligger den palmekledd og omgitt av skummende bølger og hvite sandbanker.

Innbyggerne lever vesentlig av skilpaddefangst. På Moskitobankene, som lig-

ger midtvegs til Nicaragua, fanges bl. a. den ekte karettskilpadden. Øyene leverer på denne måte skilpaddesuppe så å si til hele imperiet.

Ellers eksporteres en del mahogny og andre sjeldne tresorter, men først og sist *frimerker!*

Til 1948 var det i alt gitt ut 117 merker, bl. a. med kart av øygruppen og en rekke fargerike trope-motiver, som delfiner, skilpadder, palmer, fugler og seilskonnere m. m.

Og det er mange interesserte frimerkesamlere på øyene. Og *det* er forståelig all den stund det er en så betydningsfull eksportvare. I 1937 betalte nemlig frimerkesamlere verden over to tredjedeler av alle offentlige utgifter i kolonien ved sine kjøp av frimerker fra øyene! — Ved utsendelse av kroningsmerkene det året hadde postmesteren på Cayman-øyene det travelt. På den historiske dagen ble det klebet frimerker så svetten rant. Over 130 000 tomme konvolutter med de nye merkene på ble sendt ut til entusiaster rundt på kloten, som hadde forutbestilt merkene med kroningsdagens stempel. — Og hver gang en ny serie sendes ut, er innbyggerne på Cayman like interessert i om merkene vil slå godt an blant de store og små filatelister. — Få merker er mer lettsolgt. De fleste har falt for de tropiske merker fra det lille arkipel blant de Store Antiller.

Innbyggerne er flinke sjøfolk, og det sies at det selles ikke en slupp i hele Vest-India uten at det er minst én sjømann fra Cayman-øyene ombord.

Flinke båtbyggere er de også. Det bygges en spesiell skonnertype som alltid males intens blå. Dette er visstnok av hensyn til skilpaddefangsten. Øyene gir i det hele et romantisk inntrykk med sine frukthager, bugnende appelsintrær og syngende nattergaler.

NORSKE POSTSTEDER

Navneskifte: Kambefjell brevhus endrer 1. januar 1950 navnet til *Kamben Høgfjellshotell*.

Vær nøye på alle merkers kvalitet, hva enten de er billige eller kostbare!

Praha-utstillingen 1950

har utstyrt seg med ovenstående vakre og karakteristiske merke, forestillende de 3 tårn på rådhuset, Filatelia og et frimerke!

50 år.

Svensk Filatelistisk Tidskrift.

S.F.T. innleder i 1950 sitt 50-årsjubileum, og N.F.T. og våre lesere med oss vil sikkert være med på å gratulere vår utmerkete svenske kollega samt ønske det trivsel og framgang også i de kommende år. Den nye redaktør av N.F.T. vil formodentlig komme tilbake på jubileet ved senere anledning.

Red.

Bruk

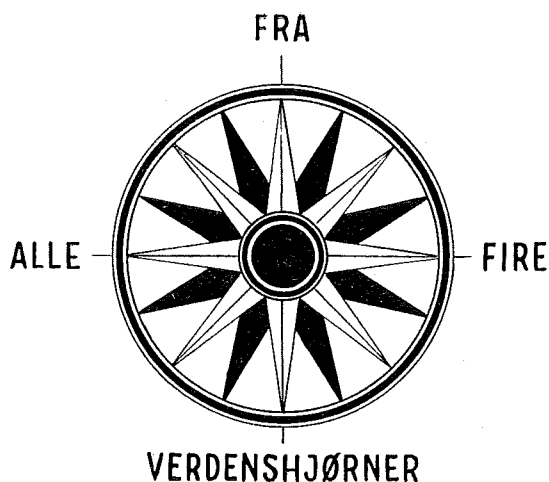
Norsk Filatelistforbunds
stempelvignetter

3 øre pr. stykk, hvorav 1 øre
går til Norsk Postmuseum.

Fåes i «Samlerluka», hos frimerkehandlerne og hos F. C. Svendsen jr. — Sportsdepotet, Bergen.

Blokker à 50 stk. kr. 1.50.

Som enkelte av leserne vil ha bemerket i dagspressen, forsøker interesserte krefter å utvirke at U. N. skal opprette egen postadministrasjon og utgi frimerker, som selvstendig subjekt. Det blir også hevdet at U. N. vil kunne tjene 21 000 dollars om året på en slik ordning, og det var jo ingen dårlig affære! — I alle tilfelle ville det nok bety ekstra god reklame for saken. Men postverket i U.S.A. har opplyst at det muligens først eventuelt vil kunne trykke slike frimerker langt ut i 1950, da dets eget program er så fullt belagt.

*

I anledning av den norske frimerkeutstilling i *Postmuseum*, Stockholm, i januar kommende år, utsender *Svensk Filatelistisk Tidskrift* sitt nr. 1, 1950 som *spesialnummer om Norge*. 1950 er for øvrig S.F.T.s 50. årgang, hvorfor vi på norsk filatelistis vegne må føle oss beæret over oppmerksomheten.

*

Vi vet ikke om BFK's sekretær har lest våre små innlegg her om kuriøse stedsnavn, — iallfall har klubbens rette vedkommende fått den gode idé at julemøte-innbydelsen skulle utgå med et varmt ønske, for ikke å si fra et varmt sted, så derfor har kortet forvillet seg opp til *Hell*, hvorfra det nådde redaktøren, som herved takker den alltid oppmerksomme og vennlige Bergensklubben.

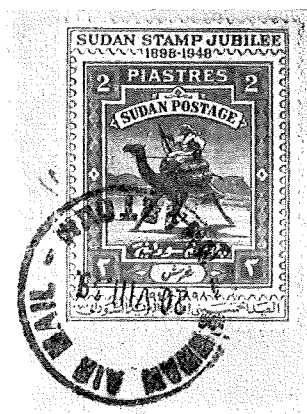
*

Det hører til sjeldenhetene at et frimerkes motiv er bare tekst. Men det er tilfellet på et par frimerker fra Pakistan, 3 og 10 annas, som er utgitt til minne om *Ali Jinnah*, og som utkom på 1-årsdagen for hans død. Bortsett fra de obligate angivelser og en del vakker og særpreget

ornamentikk har merkene i henholdsvis urdu og engelsk følgende tekst: *Quaid-i-Azam Mohammed Ali Jinnah 25 Dec. 1876 — 11 Sept. 1948* og derunder *Unity — Faith — Discipline*.

*

Ved frimerkejubileer blir det øyensynlig mer og mer alminnelig å avbilde det første frimerket på et nytt merke. Det samme har — som en ser — også *Sudan* gjort. Merket er like forvirrende som trykket virker.

*

De gustibus non disputandum est.

Ifølge det danske «Frimærkesamleren» er de norske U.P.U.-merkene de vakreste blant Nordens bidrag til jubileet. — Ifølge svensk «Skandinavisk filateli» heter det: «Den enda lyckade både i fråga om färg och komposition, är väl den röda 25-öresvalören, medan t. ex. brevduvan på 40 öre blå inte gör någon människa glad.»

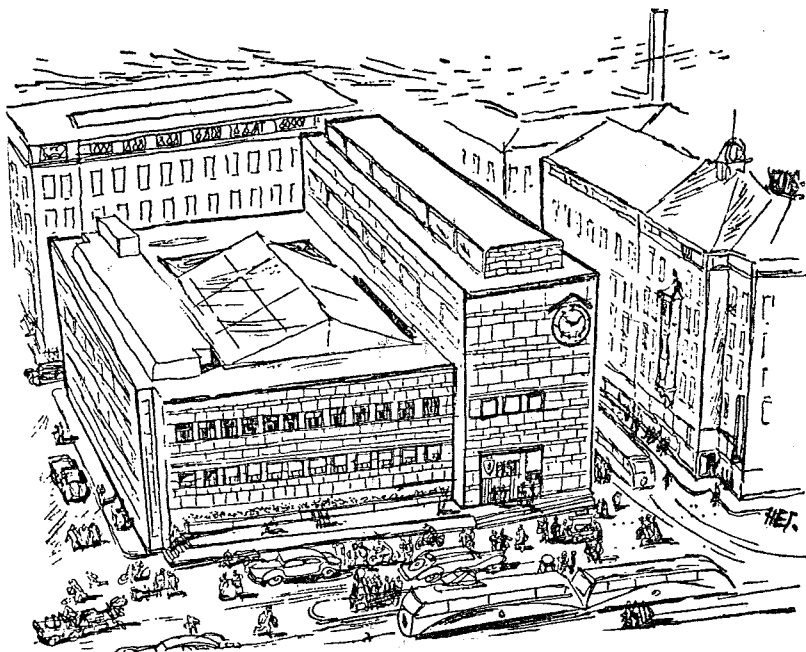
Väger virkelig ingen norsk filatelist å synge ut?

Forbundsklubber!

En idé?

Dersom noen av forbundsklubbene trenger propaganda-materiell, f. eks. ved utstillinger, offentlige møter eller liknende, står *Tidskriftet* gjerne til tjeneste *gratis* med eldre nummer av bladet, for fri utdeling!

BERGEN FÅR NYTT HOVEDPOSTKONTOR

Norges mest moderne og forhåpentlig mest rasjonelle postkontorbygning blir nå bygget på den eneste ledige tomten i Bergens sentrum. Grunnsteinen ble lagt ned

av handelsministeren, Hønsvald, og bygningen ventes å stå ferdig i løpet av 1951. Ovenfor vises en løst arkitektskisse hentet fra dagspressen.

Møtoreferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

Møte nr. 443 ble holdt 20. september 1949 i klubbens lokaler i Markveien 57. — Formannen, G. A. Karlsen, ønsket medlemmer og våre gjester, hr. Pedersen og frue, velkommen. Hr. Pedersen er medlem i Bergen og benytter ferien til å reise rundt på Østlandet — bl. a. for å vise fram sin prektige Irland-samling. Pedersen takket for mottakelsen og holdt deretter et interessant foredrag om Irlands historie helt fra det 8. århundre. Det viste seg at nordmennene også her hadde vært med og bidradd en god del til den. Foredraget var ledsaget av fotos og frimerker. Den egentlige samling ble så utlagt, og den omfattet praktisk talt alt fra Irland av frimerker med varianter, derav ting som antokes å være unike.

Etter foredraget var det servering, og kvelden svant i kameratslig samvær. *E. Sando.*

Møte nr. 444 ble holdt 4. oktober 1949. For-

mannen åpnet møtet og refererte dagsordenen, som ble godkjent. Til klubbens bibliotek besluttet man å kjøpe Zumstein- og AFA-katalogene 1950 samt abonnere på to tidsskrifter.

Formannen minnet på lynauksjon til inntekt for klubbens representasjonsfond. Objekter er innsamlet blant klubbens medlemmer.

Eugen Johansen viste fram sin samling Nederland, som vakte stor beundring. *E. Sando.*

Møte nr. 445 ble holdt 18. oktober 1949. Det ble referert en del bytteønsker og brev fra Egil Langby. Til arrangementskomité i anledning av klubbens 20-årsjubileum i 1950 ble følgende valgt: Ths. Hoffmann, Alf Samuelsen og Alf Andersen. — Gustav Holmquist skjenket klubben prøvetrykk i svart fra konkurransen om nye frimerker i 1924. Formannen takket for gaven. *E. Sando.*

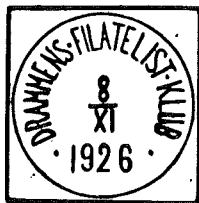
Møte nr. 446 ble holdt 1. november 1949. Referertes søknad om opptakelse fra Fridolf Lundstrøm, Tullins gt. 4 b. — Fra vår bytteklubb i Helsingfors, Työvään Postimerkeilijät, hadde klubben fått som gave 8 utstillingsmerker, dessuten fra Harry Løken en gave som vil bli loddet ut. — På byttemøtet 25/10 ble det holdt lynauksjon til inntekt for representasjonsfondet. Det ble solgt for kr. 33.50, som i sin helhet går inn i fondet.

G. Holmquist kåserte over julemerker, deres samleberettigelse m. m. og viste fram klubbens samling, som Holmquist i sin tid hadde gitt

klubben. I samlingen var flere interessante feiltrykk og feilperforeringer. *E. Sando.*

Møte nr. 447 ble holdt 15. november 1949. — Fridolf Lundstrøm ble tatt opp i klubben. Formannen ønsket ham velkommen. — Fra sekretæren ble det referert et brev, han beklaget at han på grunn av annet arbeid ikke kunne fortsette som sekretær. Man besluttet at viseformannen, E. Sando, fungerer til generalforsamlingen i februar 1950. — Referertes bytteønsker fra Finland og Ungarn. — Til komité for nyordning av Stamp Exchange ble valgt: G. A. Karlson, Sando, G. Eriksen og A. Aas. *E. Sando.*

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

holdt møte nr. 227 14. november 1949 i Central Hotel. — Møtet ble ledet av formannen. — Da dette møtet var klubbens 23. årsdagsmøte, ble aftenen feiret med torsk og dertil hørende saker.

Formannen åpnet møtet med en god prolog, hvori han blant annet ønsket medlemmer og gjest hjertelig velkommen. Etterat referat fra foregående møte var lest opp og vedtatt, refererte formannen en del innkommet post. Man gikk så til bords, og mens vi ventet på torsken, ble formannen, ingeniør Sverdrup, under stor høytidelighet slått til ridder av ordenen «Sølvposten». Formannen takket for utnevnelser, men mente at han ikke hadde fortjent denne utmerkelse, da det han hadde gjort for klubben bare var hans simple plikt. Men medlemmene var nok av en annen mening og visste nok hva de gjorde overfor et medlem som har vist slik utrettelig iver i sitt arbeid for klubben som ingeniør Sverdrup har gjort.

Så ble det servert deilig torsk, og aftenens toastmaster, ingeniør Arnesen, ønsket velkommen til bords. Formannen holdt tale for klubben og rettet en takk til stifterne, av hvilke 3 var til stede. På stifternes vegne rettet lærer Hovind en takk til formannen for hans energiske arbeid for klubben. Under en pause ved bordet ble herrene Christoffersen og Arnesen overrakt møtebånd. Den første fikk 2 stjerner, og den andre sin første. Begge høstet sterkt bifall.

Møtet ble satt igjen, og etterat formannen hadde lest opp et lykkønskningstelegram fra Nordenfjeldske, ble ordet gitt til kveldens foredragsholder, ingeniør Sørensen.

Ingeniør Sørensen begynte med å si at han i grunnen intet hadde å si, men det ble likevel et langt, morsomt og lærerikt kåseri over emnet «Mine erfaringer som frimerkesamler». Formannen takket for kåseriet og ga ordet til Breda Sørensen, som ga oss en oversikt over årets kataloger (1950). Etter denne oversikt ble møtet hevet, og vi fikk servert kaffe og deilige kaker.

Enda en overraskelse ventet oss i form av en vakkert innbundet og nydelig skrevet protokoll. Dette var en generalmatrikkel som formannen hadde utarbeidet for klubben. Protokollen ble overlevert til den eldste av stifterne som var til stede, H. C. Christoffersen, som på klubbens vegne takket for gaven. Det var en nytelse å se resultatet av det kjempearbeid herr Sverdrup her hadde utført.

E. E.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB

77. møte ble holdt hos dr. Nordby 1. november 1949 kl. 19.30. Møtet ble åpnet av formannen, H. Harlund, som ønsket velkommen til det første møte etter ferien. Klubbens nye medlem ble spesielt ønsket velkommen.

En del skrivelser ble lest opp og drøftet. — Flere utvalgshefter ble lagt ut, og noen frimerker byttet eier. —

Arild Gunnerød.

78. møte ble holdt hos dr. Nordby 15. november 1949 kl. 19.30. — Formannen åpnet møtet og leste opp referat fra forrige møte, som ble godkjent. — På grunn av at kassereren og byttelederen Odd Solbakken var blitt syk, og ikke kunne komme på møtene på en tid, ble Kjell Molandsveen valgt til midlertidig kasserer og Arild Gunnerød til bytteleder. — Fenrik A. Anonby's kåseri om «Sett og hørt om frimerker i Tyskland» ble utsatt til et senere møte.

Arild Gunnerød.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 291 ble holdt i Handelens Hus 25. oktober 1949, under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. 19 medlemmer til stede.

Formannen åpnet møtet og ga så ordet til sekretæren, som leste referat fra foregående møte og klubbens 17-årsfest.

Der forelå søknad fra Asbjørn Furuholt og Kristian Breda Sørensen om opptakelse som medlem av klubben. Begge ble enstemmig innvotert.

Formannen anmeldte så en del post og noen tidsskrifter, og refererte blant annet et sirkulære om utgivelse av nye danske Postfærge-frimerker, 30 og 40 øre, typene Frederik IX.

Bibliotekaren anmeldte siste Nordisk Filatelistisk Tidsskrift.

Under Eventuelt ga Sigurd B. Johnsen forskjellige opplysninger om aerogrammene.

Aftenens kårer i 5-minutter-serien hadde fått forfall, og i stedet fikk man en interessant gjettekonkurranse, ledet av M. Berg Thomassen. Den gikk ut på å besvare 14 spørsmål som angikk filatelien; de voldt atskillig hodebry for mange. Best ble: 1. Sigurd B. Johnsen, 2. Eivind Wirsching, som begge hadde 9 riktige. De fikk hver sin førstepremie. Annenpremien tilfalt: 1. P. Th. Lund, 2. Thorbjørn Jensen. Begge disse hadde 8 riktige.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 292 ble holdt i Handelens Hus 8. november 1949, under ledelse av formannen, Hilmar Nilssen. Formodentlig på grunn av regnvær var fram møtet lite, bare 16 medlemmer.

Formannen åpnet møtet, og sekretæren leste så referat fra foregående møte. Deretter anmeldte formannen en del ankommet post og nye nummer av tidsskriftene. Han refererte også sirkulære fra det danske postvesen om utgivelse av nytt dansk 40-øres frimerke. — Under Eventuelt takket hr. Lund for oppmerksomheten på 60-årsdagen. — Hr. Behrens opplyste at han hadde dårlige erfaringer om et engelsk firma han hadde forhandlet med om salg av frimerker.

I 5 minutter-kåseriet, som denne gang ble holdt av Sigurd B. Johnsen, behandlet han forskjellige sider ved klubbens virksomhet som han mente kunne forbedres. Kåseriet var oppdelt i 5 punkter og omhandlet følgende:

1. *Frimerkeutstillinger.* Her mente kåsøren at man burde holde utstilling helst hvert år og i hvert fall annethvert år. Klubbens første utstilling i 1947 hadde vist seg å bli en suksess, og hr. Johnsen mente man burde fortsette arbeidet med årlige utstillinger, nå da man hadde en viss erfaring å bygge på og mens pengerikeligheten blant folk ennå var til stede. Eventuelt burde man innlede samarbeid med forskjellige klubber i forbindelse med regelmessige utstillinger.

2. *Husfondet og Huskomiteens arbeid.* Man må her først stille seg det spørsmål, framholdt hr. Johnsen: «Arbeider vi for oss selv eller for våre barn? Det vil si: Skal vi gå til anskaffelse av hus nå, eller skal vi vente med saken på ubestemt tid?» Johnsen mente at det beste ville være om man nå kunne kjøpe en 3 værelses aksjelleilighet og der innrede passende klubblokaler.

3. *Klubbens auksjoner.* Disse auksjoner er vårt smertensbarn, uttalte hr. Johnsen. Vi har få objekter å legge fram, og omsetningen har på de større auksjoner vist seg å være liten. Han mente man burde forsøke å få medlemmene til å slutte opp om auksjonene, som for de fleste klubber var en god inntektskilde. De som har objekter å selge, måtte også kunne senke prisene noe, idet mange av prisansettelsene var høyere enn man kunne vente å oppnå. På den annen side ble dog gode objekter ofte solgt for atskillig mer enn minstepris. Selv om prisene senkes noe, vil de fleste selgere likevel kunne få et pent samlet nettoutbytte, framholdt hr. Johnsen.

4. *Kontingenten.* Denne mente kåsøren var for lav. Vi betaler fortsatt 10 kroner pr. år, mens mange av klubbens utgifter er steget med flere hundre prosent, framholdt hr. Johnsen. Han mente at en kontingentforhøyelse nå ville være berettiget.

5. *Bytteaftener.* «Denne side av klubbens virksomhet har ligget helt i dødvane. Man har gjort flere forsøk, men alle er falt i fisk.» Kåsøren mente man måtte kunne få i stand faste bytteaftener, hvor medlemmene tok med seg sine dubletter og hva de ellers hadde interesse av å bytte med klubbkamerater.

Kåsøren sluttet sitt kåseri med å henstille til styret å ta disse ting opp til drøftelse.

Formannen takket hr. Johnsen for hans innlegg og lovet at styret skulle ha sin oppmerksomhet henvendt på saken.

Deretter ble hr. Caspar Smiths samling av brev o. a. demonstrert. Samlingen var meget interessant. Videre viste Joh. D. Behrens fram en del nye amerikanske frimerker.

O. Jarl Hansen.

Møte nr. 293 ble holdt i Handelens Hus 22. november 1949. Møtet ble ledet av formannen, Hilmar Nilssen. 18 medlemmer til stede.

Etterat formannen hadde åpnet møtet, ga han ordet til sekretæren, som leste referat fra foregående møte. Deretter refererte formannen en meddelelse om utgivelse av et nytt dansk 50-øres frimerke, samt en del annen ankommet post. — Bibliotekaren anmeldte en del nye nummer av tidsskriftene.

Under Eventuelt foreslo Arne Hansen at man

på neste møte, som var det siste i sesongen, burde servere kaffe og smørbrød til medlemmene.

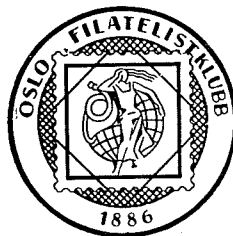
I 5 minutter-serien var Joh. D. Behrens aftenens kåsør. Han leste en artikkel av dr. Justus Anderssen «Fra gamle dager» og kommenterte den. Man fikk her et levende inntrykk av hvordan det var å være frimerkesamler i 1870-årene.

Etter kåseriet ble det avviklet en lynauksjon, ved Huskomiteens formann, M. Berg Thomassen. Auksjonen innbrakte kr. 16.25.

Hilmar Nilssen foretok så en demonstrasjon av Norge nr. 19 etter Norgeskatalogen. Dette 4-skillingsmerke, som han hadde i 4 eksemplarer på blått og hvitt papir, var meget vakkert og vakte interesse hos medlemmene.

O. Jarl Hansen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1269 holdtes 19. september 1949 kl. 19.30 i Oslo Handelsstands lokaler — under ledelse av formannen, kunsthändler Arnstein Berntsen. Til stede 64 medlemmer og 3 gjester. — Referat fra forrige møte ble lest opp og vedtatt. — 1 nytt medlem ble anmeldt.

Formannen opplyste at han hadde henvendt seg til fru Ording i Kringkastingen for å få timer for filatelistiske temaer. I stedet for å få timer ba fru Ording ham om å skaffe en foredragsholder til å kåsere om «Berømte kvinner på frimerker». Da ingen foredragsholder meldte seg frivillig, ble Holtan anmodet om å ta det.

Møtepost nr. 1. Forbunds innmeldelse i FIP. Formannen refererte fra spørsmålets behandling på landsmøtet i Bergen og spurte om noen hadde noe å bemerke angående innmeldelsen i FIP.

Stensdal viste til lovenes paragrafer 7 og 12 og sa at det aldri hadde forekommet at en beslutning på landsmøtet skulle bekreftes ved avstemning i klubbene etterpå, og det er heller ikke lovlig. Norge var allerede tatt opp som medlem i FIP.

Formannen opplyste at den beslutning som ble fattet på landsmøtet, forutsatte klubbens tilslutning.

Etterat Drammens-klubbens formann, ingeniør Sverdrup, hadde reist spørsmålet om hvorvidt en klubb i kraft av større stemmetall kunne overstemme de andre klubber, ble det etter forslag fra formannen fattet følgende vedtak:

«Møtet vedtar enstemmig forslaget om innmeldelse i FIP, men er ellers av den mening at Representantskapet burde vedtatt saken på egen hånd.»

Møtepost 2. Klubbens reisetilskudd til Forbundet for Forbundsrepresentantene.

Formannen refererte også her fra spørsmålets behandling i Bergen og mente at i tilfelle møtet stemte for reisetilskudd, måtte beslutningen sanksjoneres av en generalforsamling. Utgiften ville dreie seg om 300—350 kroner pr. år for klubben.

Aarøe mente at klubben nok kunne bære utgiftene, men at klubben ikke burde binde seg for ubestemt tid. En 3-årsperiode var passende og deretter ny avstemning.

Alf G. Johnsen var enig med Aarøe og mente til forsiktighet med bevilgningene.

Stensdal foreslo spørsmålet utsatt til første ordinære generalforsamling.

Formannen minte om hensynet til de små klubber.

I. I. Jacobsen foreslo at møtet innstilte til generalforsamlingen å vedta forslaget.

Følgende vedtak ble fattet enstemmig: «Møtet vedtar å legge forslaget fram for den første ordinære generalforsamling med anbefaling om at kontingenten vedtas for en 3-årsperiode.»

Etter å ha referert fra landsmøtets behandling av spørsmålet om propagandautvalg og forandring i lovens § 4, tok formannen opp

møtepost 3: valg på katalogkomité for 1950. Han nevnte de av styret foreslåtte kandidater og oppfordret medlemmene til å komme med andre forslag. Da ingen motkandidater ble stilt, ble forslaget vedtatt med akklamasjon, og katalogkomiteen for 1950 består da av: *Per Gellein, B. Engesgaard, C. Pihl, Bj. Grøntvedt og Arnstein Bernsten.*

Etter at Holtan hadde gjort rede for nyheter og hytteønsker, takket Ulleberg for flere gaver som var kommet inn til biblioteket fra bl. a. F. Benzing og Hugo Olsson, Tore G. Solheim, Arvid Gahr, E. G. Spørck, Anton Holmboe, Alf G. Johnsen, Abr. Odffjell og F. Lundstrøm. — Til slutt anmodet han medlemmene om å støtte juniorenes gratislotteri og ha om foredrag av seniorene til juniormøtene.

Formannen, som støttet Ullebergs anmodning, ga så ordet til aftenens foredragsholder, Sigurd Pedersen, Bergen, som holdt foredrag om Irland og dets frimerker og viste fram sin samling.

Foredragsholderen ga en oversikt over Irlands historie og over en stor del av de plyndringer, sjørøvertokt, vikingetokt og kamper landet hadde lidd under. Han omtalte hvordan Sin-Feinn og den irske frihetsbevegelse framsto og kom inn på de Valderas og Arthur Griffiths roller og påskerevolusjonen i 1916. Til slutt ga foredragsholderen en oversikt over Irlands frimerker, som han samtidig demonstrerte fra sin samling.

Formannen takket for foredraget og sa at det var sjelden å få forelagt så omhyggelig oppbygd og tekstet samling, som også hadde deltatt med heder i flere internasjonale utstillinger. Han understreket betydningen av at norsk filateli ble representert og kjent internasjonalt. Formannen gratulerte til slutt Sigurd Pedersen med samlingen, håpet at han fremdeles ville delta internasjonalt og ønsket ham til lykke med fortsatt arbeid.

D. Kjeholt.

SVERIGE

Samlingar och rariteter
Massvara - Restposter
Stämplat (Jub.- och liknande) på
brev och frimärken
Förfilat. brev
önskas köpa. Offerter emotses
tacksamt.

S. Ringström — Box 24 — Trelleborg.

Medlem av: Oslo Filatelistklubb —
Philatelic Traders Society, London.

Takk for meg!

Redaktøren vil gjerne til slutt få rette en hjertelig takk til *alle* som har hjulpet ham med tidskriftet i de forløpne år. Særskilt gjelder det *Tor Joh. M. Holtan*, nyhetsredaktøren, som også slutter sitt arbeid med dette nummer, — videre alle bidragsytere, blant hvilke skipsreder *Abr. Odffjell* inntar en særstilling, idet han ikke bare har funnet anledning til jevnt og sikkert å sende artikler, nyheter og utklipp, men framfor alt også har vært så elskverdig å oppmuntre redaktøren med hyggelige små brev, — det gjelder videre *Arnstein Bernsten*, som også har vært en villig bidragsyter, — og en hjertelig takk også til lektor *Mauritz Hauge* for hans interesse. En spesiell takk til överstelöjtnant *Rainer Ahonius*, Helsinki, som hele tiden trofast har holdt N.F.T. à jour med finske nyheter. Endelig en hjertelig takk også til *Ministère des Postes et des Télégraphes*, Polen, til *Bureau philatélique des postes de Hongrie*, Budapest, til *Ministerium für Post und Telegraphwesen*, Wien, og til andre som har sendt nyheter og meddelelser. — Til slutt en varmtfølt takk også til Poststyret og frimerkeforvalter *Arntzen* for den store vennlighet når det gjaldt nyhetsmeldinger o. a. fra hjemlandet. Hermed også en hjertelig takk for godt samarbeid med trykkeri og særlig med ombrekker, typograf *Schøyen*, som har vært en dyktig og hjelpsom mann å ha.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

NORSKE FRIMERKER. Ekspertise. Service.
J. Jellestad, J. Moes gate 6, Bergen.

Fra vort righoldige Lager af klassiske og moderne Frimærker fra alle AFA Landene ekspederes Ordre efter Katalogets Prisnoteringer. — Til fremskredne Samlere sendes gerne Udvalg i bedre Mærker efter Mancoliste.

Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgd. 33, Aarhus.

14 000 Priser er ændrede i AFA Frimærkekatalog 1950 Europæiske Lande fra sidste Aar. Det nye Katalog til n. Kr. 12.80 hæft. eller n. Kr. 14.00 kart. + Porto faas hos Bog- og Frimærkehandlere eller direkte fra

Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgd. 33, Aarhus.

AFA Skandinavien 1950 katalogiserer ogsaa Typerne af Danmark Øremærker i Staalstik, Finland FDK og Sverige Baandmærker i Typer. — Kataloget er paa 96 Sider med 800 Afbildninger, koster n. Kr. 2.15 + Porto og faas hos Frimærkehandlere eller direkte fra

Aarhus Frimærkehandel, Bruunsgd. 33, Aarhus.

1910—18, Kong Haakon VII, kompl. kr. 8.—
 1937—38, —»— — » 8.—
 1939, Dronning Maud — » 1.—
 1941, Den Norske Legion » 10.—
 4-blokker av ovennevnte, det 4-dobbelte.
 Kontant eller postforskudd. Garanteres feilfrie.
Dr. A. Berg, Stavanger.

Island-samling, verdi Zumstein 1950 ca. 300 sv. fr., til salgs for kr. 150.—. Henv. til *Redaktøren av NFT.*

FRANKRIKE. Til stempelsamling søkes blå merker med hoder. — Alt eldre Frankrike har interesse. — Kjøp eller bytte.

F. C. Svendsen jr., Sportsdepotet, Bergen.

Tilbyr Norge — komplett plate av nr. 1 unntatt D. 19. Utsøkte merker. Flere hundre platenummer i utvalg. Også en del nr. og stedstpl. og blekstpl. Ellers har jeg enkeltmerker, brukt og ubrukt, av skillings- og øremerker, par, striper og blokker, typer, fargenyanser og varianter. — Skriv til

Erling Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen, Oslo.

Engelske kolonier i Amerika. En god samling oppsatt i to Borek-album selges. Katalog etter St. Gibbons ca. £ 1000. Også en samling Papua £ 80. Har også andre engelske kolonier. Skriv til

Erling Berg, Harbitz Allé 15, Skøyen, Oslo.

En verdenssamling på ca. 13 000 frimerker, oppsatt i 3 Schaubeck-album, verdi kr. 3000, selges for kr. 2500, hvis hurtig avgjørelse.

Mosjøen Filatelistklubb, Mosjøen.

Always wanted correspondents in all countries for exchange of sets and new issues. Proposals requested.

B. Goldschlag, 52, Rue Camusel, Bruxelles, Belgique.

Brukte frimerker byttes med hele verden. — Korresp. esperanto og/eller tysk.

Zdenek Rezac, p. Velke Hamry, C.S.R.

Frimerkebytte. Så De min annonce i nr. 10? Jeg kan ytterligere tilby i bytte for 100 forskj. Norge 100 Frankrike — 75 Holland — 100 Belgia.

Rob. Sørensen, Gedsted, Danmark.

Dansk postforseglet kilovare, årg. 1949, byttes mot norsk, svensk el. finsk post- og misjonsfors. kilovare. Send bytteforslag og oppgi årg. m. v. til

Aage Christensen, Falkonérvænget 31, København V.

Finska förstedagskuvert, direkt under Eder egen adress. Begär abonnementsvillkor, som sändes mot 25 öre. Även obegagnade finska nyheter. Nyhetstjänst.

Alvar Casén, Jakobstad, Finland.

Nordisk Fil. Tidsskrift 1914—1941 til salgs (ca. 10 nr. mangler).

Stian Sanness, Hafsfjordgt. 31 B, Oslo.

Nordisk Filatelistisk Tidsskrift nr. 11, 1933 kjøpes. Henv.

F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen.

Bli medlem av «Hekla Internationale Correspondance Club». Årspenger kr. 7.00. Innmelding og opplysning ved

Sverre S. Solheim, Mittet, Romsdalen.

Norsk Skandinavia Katalog 1950

med dagens riktige markedspriser i Norge for samtlige frimerker fra de nordiske land, rikt illustrert, utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening. Eneste norske katalog for 1950. — Til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 3.50 + porto kr. 0.35.

TYSKLAND FORTRYKKS ALBUM

Utgitt av Stenders Forlag (dansk). 106 blad med plass for alle (over 1500) merker 1872—1949. — Ca. 750 illustrasjoner, — dansk og engelsk tekst. Format 26 x 30 cm.

Skrubind, utvendige skruer kr. 24.00
 Skrubind, innvendige skruer kr. 29.00
 Klembind kr. 37.00

Til salgs i alle frimerkeforretninger.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (november 1949) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 30 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

AFA Frimærkekatolog 1950

foreligger nu i to Udgaver:

AFA EUROPÆISKE LANDE 1950

omfatter Danmark, Slesvig, Grønland, DVI, Albanien, Andorra, Belgien, Bosnien, Böhmen-Mähren, Bulgarien, Danzig, England, Estland, Finland, Frankrig, Generalgouvernement, Gibraltar, Holland, Irland, Island, Italien, Jugoslavien, Kroatien, Letland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Monaco, Norge, Polen, Portugal, Rumænien, Rusland, Saar, San Marino, Schweiz, Slovakiet, Spanien, Sverige, Tchekoslovakiet, Tyrkiet, Tyske Smaastater, Tyskland, Tyske Afstemningsomraader og Kolonier, Ungarn, Vatikanstaten og Østrig. 880 Sider m/ ca. 10 000 Afbildninger. Pris hæft. n. Kr. 12.80, kart. n. Kr. 14.00 + Porto.

AFA SKANDINAVIEN 1950

omfatter Danmark, Slesvig, Grønland, Dansk Vestindien, Finland, Island, Norge og Sverige. — 96 Sider med 800 Afbildninger. Pris n. Kr. 2.15 + Porto.

Faas hos Bog- og Frimærkehandlere eller direkte fra

AARHUS FRIMÆRKEHANDEL

Bruunsgade 33 — Aarhus.

SCANDINAVIA

is my speciality and I shall be pleased to contact readers who have high quality material for sale or exchange on terms of mutual satisfaction. My needs cover all countries of this group, and offers of early and middle issues would be of great interest especially such material as

Norway No. 1, for plating purposes, Double-foot (for which I can pay an excellent price), postmarks and fine connected pieces. I personally specialise in *Ship postmarks* of all periods and offers would be appreciated for my own collection. Rare single pieces, covers, blocks etc. etc. *Sweden*. All specialist and general material to 1930.

In addition I shall be pleased to consider the offers of any other *Colonial* or *Foreign* countries as my interests embrace the *whole world*. — The terms I offer are cash purchase or the pick of an extensive stock for your own requirements. — If you have anything of interest perhaps you would write:

JOHN H. WEBBER

51, New Street Hill, Bromley, Kent, England.

(Member Oslo P. S. and leading dealer in Great Britain for Scandinavian stamps.)

Hurry to mail your order

TODAY!

CATALOGUE OF THE POSTAGE STAMPS OF NORWAY

(Complete English Edition)

*is still obtainable
— in a very limited number —*

at
\$ 1.10, 5/6, or Norw. kr. 5.50,
postage included, prepaid

from

MR. F. C. SVENDSEN, JR.,
Sportsdepotet, Bergen.
(Norway)